

पदैर्मार्गज्ञानप्रकारमाह तइति विशपतेः श्रीकृष्णस्यान्येषां पदानामंतरांतरे मध्ये मध्ये तत्तदपोहेन गवांश्रुतीनां मार्गसत्त्वराः अप्रमत्ताः योगिनस्तदु
पाध्यपवादेन यथा परतत्त्वं मृगयते तद्वदिनिभावः ॥ १८ ॥ ततश्च सर्पशरीरवेष्टितं कृष्णं दूरान्निरीक्ष्य गोपांश्च पशूंश्च तथा निरीक्ष्यार्त्ताः परमकश्मलं
परमोहं प्रापुः ॥ १९ ॥ प्रियेण श्रीकृष्णे न व्यतिहृतं विरहितं त्रैलोक्यं शून्यं ददृशुः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ अनन्यगतिमात्मानमित्थं निरीक्ष्या त ए
वात्महेतोः स्वगोकुलमतिदुःखितमाज्ञाय उरगबंधादुदतिष्ठदित्यन्वयः ॥ २३ ॥ तस्य प्रथ्यमानेन वपुषा व्यथितात्मशरीरो भुजंगः कुंडलीमुन्मुच्यते

ते तत्र तत्राब्जयवांकुशागनिध्वजोपपन्नानि पदानि विशपतेः ॥ मार्गे गवामन्यपदांतरांतरे निरीक्ष्यमाणा ययुरं
गसत्त्वराः ॥ १८ ॥ अंतर्हृद्भुजगभोगपरीतमारात् कृष्णं निरीहमुपलभ्य जलाशयांते ॥ गोपांश्च मूढधिषणान्प
रितः पशूंश्च संक्रंदतः परमकश्मलमापुरार्त्ताः ॥ १९ ॥ गोप्योऽनुरक्तमनसो भगवत्यनंते तत्सौ हृदस्मितविलो
कगिरः स्मरंत्यः ॥ ग्रस्तेऽहिना प्रियतमे भृशदुःखतप्ताः शून्यं प्रियव्यतिहृतं ददृशुः स्थिलोकम् ॥ २० ॥ ताः कृष्ण
मातरमपत्यमनुप्रविष्टां तुल्यव्यथाः समनुगृह्य शुचः स्रवंत्यः ॥ तास्ताः प्रियव्रजकथाः कथयंत्य आसन् कृष्णा
ननेर्पितदृशो मृतकप्रतीकाः ॥ २१ ॥ कृष्णप्राणान्निर्विशतो नंदादीन्वीक्ष्य तं हृदम् ॥ प्रत्यपेधत्स भगवान् रा
मः कृष्णानुभाववित् ॥ २२ ॥ इत्थं स्वगोकुलमनन्यगतिं निरीक्ष्य सखीकुमारमतिदुःखितमात्महेतोः ॥ आज्ञा
यमर्त्यपदवीमनुवर्त्तमानः स्थित्वा मुहूर्त्तमुदतिष्ठदुगंधात् ॥ २३ ॥ तस्य प्रथ्यमानवपुषा व्यथितात्मभोगस्य
क्लान्तमय्यकुपितः स्वफणान् भुजंगः ॥ तस्थौ श्वसनं श्वसनरंध्रविषांबरीषस्तब्धे क्षणोऽल्मुकमुखो हरिर्मक्षमा
णः ॥ २४ ॥ तं जिह्वादिशि खयापरिलेलिहानं द्वेष्ट क्कणीत्यतिकरालविषाग्निदृष्टिम् ॥ क्रीडन्मुं परिससार
यथा खगेंद्रो बभ्राम सोऽप्यवसरं प्रसमीक्षमाणः ॥ २५ ॥

त्यक्त्वा कुपितः फणानुन्नमय्य श्वसनं केवलमीक्ष
माणस्तस्थौ कथं भूतः श्वसनगंधेषु नामाविरेषु विषयस्य स तथा अंबरीषो मंडकपाकभाजनं तद्वत्संतमानि स्तब्धानि ईक्षणाणि यस्य स तथा उल्मुकः
निमुखेषु यस्य स च स च ॥ २४ ॥ हरिश्च क्रीडन्स्तममुं सर्पं परिससार परितो बभ्राम अतिकरालाविषाग्नियुक्तादृष्टिर्यस्य तम् जिह्वादिशि खये
ति प्रतिमुखम् ॥ २५ ॥